El coronavirus posposa l'operació de Brandon

Girona. El davanter mallorquí s'havia d'operar dilluns de la lesió al lligament encreuat anterior del genoll

El davanter Brandon Thomas, que es va trencar els lligaments encreuats del genoll en un dels últims entrenaments que va fer la plantilla, ha reconegut avui en una emissió del club en directe per Instagram que l'alerta sanitària pel coronavirus ha posposat, de moment uns dies, el seu pas pel quiròfan: "En teoria era dilluns que ve, el dia 23, però de moment s'ha aparcat fins al dia 2 d'abril. Amb la pandèmia que tenim a sobre, està clar que això meu no és una de les qüestions prioritàries", ha explicat el futbolista balear. "Mentrestant, vaig fent exercicis a casa i també utilitzo molt la màquina de fred per baixar la inflamació".

Durant l'emissió en directe, que ha estat seguida per entre 550 i 650 aficionats, Brandon ha reconegut l'excepcionalitat del moment que viu tothom i ha llançat un missatge d'ànim: "Sabem que tancats a casa els dies passen molt a poc a poc, però s'ha de fer cas als missatges dels professionals i quedar-se a casa, que es primordial per no propagar el virus. D'aquesta manera també farem la feina més fàcil a la gent que no ho pot fer, com els sanitaris, la gent que està treballant en els supermercats i en altres branques que necessàries per poder donar a les persones productes i serveis de primera necessitat".

Brandon, que està confinat a Girona (s'operarà a Barcelona), ha repassat aspectes esportius i també de la seva vida personal. Ha respost les preguntes dels aficionats, moltes de les quals s'han centrat en la seva trajectòria com a futbolista professional (els equips on ja jugat, els gols que ha marcat, els millors records, la relació amb Pep Lluís Martí, amb qui va coincidir en el vestidor del Mallorca quan el míster era jugador...) i també en aspectes més íntims, entre els quals els seus tatuatges: "No sé quants en tinc exactament, però molts. Tinc plena la zona des del pit fins al coll. Una rosa al costat de l'orella. L'espatlla sencera, amb un lleó; i els braços i mans. El més petit (el nom Abuelo escrit en un dit) és per mi el més important, perquè el meu avi és qui més s'ha esforçat en el meu creixement i és el valor més important de la nostra família. També tinc dibuixat a Déu perquè soc creient i un parell de frases de la vida i de la Bíblia; dues roses per a la meva mare i la meva germana; un llop com a protector de la família; un ull, per al meu germà que va tenir unes operacions a la vista; un fantasma, que és el que ens vam tatuar el grup d'amics...".

Brandon també ha reconegut que són moments durs perquè se li ha ajuntat la situació excepcional i la lesió. "Mai havia tingut un contratemps físic d'aquesta envergadura i que em farà perdre la temporada sencera. Es dur perquè, a més, no estic a casa amb tota la meva família, tot i que estic confinat amb el meu germà. I perquè estava en un bon moment, participant molt i ajudant l'equip". El davanter, però, afirma que s'ha de mirar endavant i és optimista: "Mai no em dono per vençut i estic convençut que tornaré tant o més fort que quan em vaig lesionar".

Publicat a:

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1761867-el-coronavirus-posposa-l-operacio-de-brandon.html